

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לז. תורה אור השלם

- 6) ע"י יומא י"ב וכוונתו ד.א. 3) (תוספתא ס"ח פ"ט) 4) מנחות ס"ב מ"ה, 5) מנחות כ"ג ע"א פסחים 7) מנחות כ"ג ע"א פסחים 8) ע"ה פ"ט פ"ט 9) ע"ה פ"ט פ"ט 10) ע"ה פ"ט פ"ט 11) ע"ה פ"ט פ"ט 12) ע"ה פ"ט פ"ט 13) ע"ה פ"ט פ"ט 14) ע"ה פ"ט פ"ט 15) ע"ה פ"ט פ"ט 16) ע"ה פ"ט פ"ט

מוסף רש"י

ונעשה אושפיזין לגבורה. שהיה הארון נתון בחלקו ויומא י"ב. רבי אומר על בסמוך. שכן הכתוב על לבנה אבל שכן הכתוב על לבנה אבל הפרקים (מנחות כ"ג ע"א) כשזאה אומר וסוכות על הארון את הפרוכת. דלכא למימר על המש. דהא פרוכת מחילה היא להבדיל בין הקדש וכן קדש הקדשים הרי אומר על בסמוך. שהיה אבל הארון וכו'.

אושפיזין לגבורה. שנית קדשי הקדשים בני בחלקו: כחש אפרים. שיראו לסמוך עליו וכהשו באמונתם: רד עם אל. ירד עם על שנתם בהקב"ה: ישראל משלוטיו. דיהודה שמתקדש למשול בהן: **שכבר נאמר לוי למעלה.** משה כחש במורה אלה יעמדו לנצח וגו' שמעון לוי יהודה: **שכבר נאמר לוי למטה.** בספר יהושע (ט) דכתבין וכל ישראל חקניו עומדים מזה ומה לארץ נגד הכהנים והלוים אלמא הכהנים ולוים למטה היו: הראוי לשרת. לשאת את הארון דהיינו מן שלשים ועד כן חמשים: למטה. אלל הארון: אלו ואלו. ישראל ולוים למטה היו דכתבין בספר יהושע: על סר גריוס ועל סר עיבל. שכחש משה במורה על כספן דמפרש ואילו: על כספון. שהיה מושיב שני צופי לבונה בין שני הסדרים: וסכות על הארון. על כרמך לאו על משך דהאי מחילה הואי פרוכת ולא היה ספק: כרון ככלל כרון בפרט. כל הכרובים והקללות (א) נאמרו בהר גריוס ובהר עיבל ככלל ופרט כרון אשר יקום את דברי התורה הזאת ארוך אשר לא יקום הרי ככלל וכל אחת ואחת בפרט כרון וארוך כרון אשר לא יעשה פסל ומסכה וכן כולן: ללמוד וללמד לשמור ולעשות. כל המלות כולן טעונות ארבעה אלה ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם וכוונתו ולמדתם אותם את בניכם וגו' הרי כפן ארבע מלות לכל מלה ועל ארבעתן נאמרו ארוך וכרון ככלל ופרט כרון אשר ילמדו ארוך אשר לא ילמדו וכן ללמד וכן לשמור וכן לעשות ככלל אחד ארבע דברות ברית לכרון ככלל ברית לארוך ככלל ברית לארוך כפרט: (מחלן הפירוט ש"ן ע"ב) **ארבע ארבע** ארבע דברות ללמוד וארבע ללמד הרי שמנה: שמנה ושמנה. הא איכא עוד שמנה לשמור ולעשות: וכן כפיני. כשנאמרו כל המלות למשה מתו כולן לארוך וכרון ככלל ופרט: וכן בערבות מואב. (דברים ה.) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה וגו': שנאמר אלה דברי הכרים וגו'. כהר קללות וברכות כתיב מלמד הכרית וגו' אלמא כרית ערבות מואב בברכות וקללות כן ברית נחורב. דהר גריוס ודהר עיבל לא אינטרין לתחיי קרא דעלה קאי ובה איירי. ושמרתם את דברי הכרית

והיו שרי יהודה רגמתי רוגמין אותן. כן שניה בריתא במלכותן משל למש הדבר דומה למלך כשר ודס שהיו לו שני צנים אחד גדול ואחד קטן אמר לקטן העמידי עם הנה החמה אחר לגדול העמידי בני' שעות כל הקטן להעמידו עם הנה החמה ולא הניחו גדול אחר לו לא אחר לי אלא על אלא שעות והקטן אחר לא אחר לי אלא עד הנה החמה ממך שהיו עומדים להזנין ונער איניהו אחר להן בניו מכל מקום שניכם לא כיוונתם אלא לכבודי אף אני לא אפקח את שכרם מזה שכן נעלו שבטו של בנימין שידת חמילה לים ששרתה שכינה בחלקו שנאמר וכו' ומה שכתב נעלו שבטו של יהודה וזה למלכות שנאמר שרי יהודה רגמתי חן רגמתם אלא מלכות חן רגמתם אלא מלכות שנאמר בארץ אחר כגשגש והלנישו לנדיאל ארגונא דנדיאל ה: **אי אפשר** צופי צ"ה צ"ה צ"ה וכו'. ירושלמי ר"ש אומר שמעון ולי מה שמעון כולו למעלה אף לוי כולו למעלה מה אפי מקיים הדין מניה נגד הכהנים והלוים כדאמר ר' יהושע בן לוי בעשרים וארבעה מקומות הכהנים נקראו לים זה אחד מהן: והכהנים הלוים בני לבון (יממות טו): **מואי** ע"ז ע"ז בסמוך כדתיא רבי אומר וכו'. האי דלא מייתי ממתינן בפרק שמי הלחם (מנחות כ"ג). אלא שאלו אומר שם היו נותני צויז לבונה של לחם הפנים ואעפמיס ריות כאלמע קאי שהיו נותני צויז לבונה של לחם הפנים אמרו לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה וזה אחר להם והלא כבר נאמר ועליו מטה מנשה יש לומר משום דבריימא אפרש כהדיא על כספון ונראה אפי' רבי מלך ור' יהודה דלפיני הם אלמא שאלו ואמרי על ממש והיו משמע נמי בקומן רבה (ס"ה) כל איכא דאיכא למימר על ממש דאמרי (א) ועל ממש דעבי שס רבי יתכן איברים שסדרן צידי מערכת מהו איכא דמחן דלמד על ממש לא חתיבי לך דעל העצם כתיב (א) [מ'ת] הכא כולי עלמא מודו דעל כספון ולא אמרי המדכרין על הר גריוס ממש והמקליס על הר עיבל כדאמרינן כיושלמי יכול אלו שבהר גריוס היו אומרים ברבות ואלו שבהר עיבל היו אומרים קללות תלמוד לומר הכרובים והקללות אלו ואלו היו אומרים הזאת לא גרס ליה הכא: ברכות ואלו אומרים קללות יכול אלו שבהר גריוס היו עויני אחר ארבעים הכרובים אמן ואלו שבהר עיבל היו עויני אחר הקללות אמן מיל וענו כל העם ואמרו אמן אלו ואלו היו עויני אחר הקללות אמן והוא חן לחומה וכן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סג:) השוחט הפסקה על החמץ לא שיכח להכא ונראה לר"י דרבי מודה נמי דכל על לכתחלה ולמטה על ממש ושאי הכא דגזירת הכתוב היא וכדפרישית ובדיעבד מכשר על כספון דומיא דהיא דפרק שמי הלחם (מנחות דף כ"ג). דאם סידר מערכת לחם הפנים שמים של שבע שבע (א) אמר רבין רואין את העליונות כאילו אינן (א) ואם בעינן ונתת על המערכת לבונה מאי על כספון ורבי לטעמיה דאמר על כספון וגבי צויז לבונה טעמא נמי כיון דמשמע על כספון אמרינן דהאי על נמי לכתחילה כספון אמר חדא שלא יפרוס הלחם ועוד (א) דכי יביצן כספון (א) והיו דך כבוד טפי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש כרון הוא כדאמרינן ככל המנחות כחות מלך (ש"ס) גבי כבשי עזרת דכתיב והניף הכהן אותם על לחם הביסורים יכול יצח כבשים על גבי לחם תלמוד לומר על שני כבשים אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים ולמוד לומר על שני כבשים ואינו או אינו אלא על ממש כשהוא אומר (א) וסכות על הארון (א) הוי אומר על כספון: הפכו פניהם כלפי הר גריוס ופתחו בברכה כו': תנו רבנן כרון ככלל כרון בפרט (א) ארוך ככלל ארוך בפרט ללמוד וללמד לשמור ולעשות הרי ארבע

1. שם בנימין צעיר רוס שרי יהודה רגמתי רוגמין אותן.
2. לבנימין אמר יודי וי שכן לבטח יצאו חפץ עליו כל ימים וכן בחפיו שכן.
3. דברים לוי רבי סוכני בכחש אפרים ובמקרה בית ישראל ויצאה עד רד עם אל וכן קדושים נאמן.
4. הרשע י"ב א. הרשעין אלהים כי באו מים עד נפש.
5. חללים ט"ב א. אל חשטמי שבלת מים ואל תכלעני מצולה ואל תאטר עליו באר הילל ס"ט טו פ"ה.
6. ויארמו"ו אל משה מה תצחק אלי דבר אל בני ישראל וישעו.
7. היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו.
8. חללים קיד ב. אלה יצאנו לכרך את הקום על הרי גריוס בערבם את הירדן שמתן ולוי ויהודה ויששכר ויחזק ובינעמן.
9. דברים כו"ב ונתת על המערכת לבנה וכה ויהיה ללחם לאוקרה אשה לך.
10. ויפרק כו"ד רשומי שם את ארון העדות וסבת על הארון שמות ט"ב א.

רבי

